काव्ये तन्माधुर्य्यमुदाहृतमिति न्यायात् आमेदुषीत्यत्र सुशब्दतापि व्युत्पत्तिः सुप्तिङन्ता या तु प्रोच्यते सा सुशब्दतेति वचनात् पद्मैः प्रहासइत्यत्र समाधिरप्यस्ति समाधिः सोऽन्यवर्णाणां यद् न्यत्रापि रोपणं प्रहासश्चेतनाधर्मः सचान्यत्राधिरोपितइति एवमन्यत्रापि गुणनिरूपणं कर्त्तव्यं ॥ १ ॥

दूरं समारुह्य दिवः पतन्तं भृगोरिवेन्दुं विहितोपकारं। बद्धानुरागोऽनु पपात तूर्णं तारागणः संभृतशुभ्रकीर्त्तिः ॥ २ ॥

ज०म० दूरमित्यादि। दूरमाकाशस्य भागमारुह्य पश्चात्ततएवाकाशात् भृगोरिव प्रपातादिव पतन्तमिन्दुं तारापतिमनु पश्चात् तारागणः विहितोपकारं तदुदयेन तारागणाप्यायनान्नचेद्बद्धानुरागः अस्तगमनकाले अनुगतरक्तभावः संभृता विपुलीकृता शुभ्रा निर्मला कीर्त्तिर्येन स तारागणः पपात यथा कस्मिंश्चित्स्वामिनि भृगोः पतति पश्चात्स्वामिभक्त्या भृत्यलोकोबद्धानुरागः संभृतशुभ्रकीर्तिः पतति तद्वदिति ॥ २ ॥

भ० दूरमित्यादि। दिवआकाशस्य दूरं भागमारुह्य पश्चात्तत एव सकाशात् भृगोः प्रपाताख्यपर्व्वतोच्चभागादिव पतन्तमधस्ताद्गच्छन्तमिन्दुं विहितोपकारं तदुदये तारागणस्याप्यायनात्तारापतित्वाच्च तारागणस्तूर्णमनुपपात अनुजगाम तमनु